20/05/2026

Η απόδοση του Πάσχα στην Ι.Μ. Κερκύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος, κατά την απόδοση της λαμπροφόρου εορτής του Πάσχα, λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου, στην περιοχή Κολοκύθι της Νοτίου Κερκύρας, όπου διακονεί επί σειρά ετών, μετά την συνταξιοδότησή του, ο σεβάσμιος εφημέριος π. Γεώργιος Καλούδης, ο οποίος επί πολλά χρόνια εργάστηκε στην εξωτερική ιεραποστολή.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε αρχικώς στην εορτή της ανακομιδής και μετακομιδής των ιερών λειψάνων του Αγίου Νικολάου από τα Μύρα της Λυκίας στο Μπάρι της Ιταλίας, υπογραμμίζοντας ότι κατά την πορεία

εκείνη υπήρξε σταθμός και η Κέρκυρα. Τόνισε δε ότι η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει παγκοσμίως το γεγονός αυτό, αποδίδοντας την πρέπουσα τιμή στον θαυματουργό Άγιο.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος, ερμηνεύοντας το ιερό Ευαγγέλιο της ημέρας, στάθηκε στον λόγο του Κυρίου: «Έως το φως έχετε, πιστεύετε εις το φως, ίνα υιοί φωτός γένησθε», επισημαίνοντας ότι το φως αυτό είναι ο ίδιος ο Θεός, ο Πατήρ φως, ο Υιός φως και το Πανάγιο Πνεύμα φως. Πρόκειται, όπως ανέφερε, όχι για το υλικό φως, αλλά για το άκτιστο και ανέσπερο φως της θεότητος, το οποίο αξιώνεται να γευθεί ο άνθρωπος μέσα από τον προσωπικό πνευματικό αγώνα, την προσευχή, τη νηστεία, τη μετάνοια και την κάθαρση της ψυχής.

Αναφερόμενος στο γεγονός της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, υπενθύμισε ότι οι μαθητές αξιώθηκαν να δουν το φως της θεότητος και να βιώσουν την παρηγορία και τη χάρη του Θεού, ώστε να αναφωνήσουν: «Κύριε, καλόν εστίν ημάς ώδε είναι». Τόνισε ακόμη ότι αυτή η εμπειρία του ακτίστου φωτός αποτελεί βίωμα των Αγίων της Εκκλησίας μας, οι οποίοι με την αγιότητα της ζωής τους έγιναν πραγματικά «τέκνα φωτός».

Ιδιαιτέρως αναφέρθηκε στον Άγιο Νικόλαο και στον Άγιο Σπυρίδωνα, οι οποίοι καταυγάστηκαν από τη χάρη του Θεού και έζησαν την παρουσία Του στη ζωή τους.

Υπογράμμισε δε ότι ο Θεός καλεί όλους τους ανθρώπους στην αγιότητα, διότι άγιος δεν είναι ο αναμάρτητος άνθρωπος, αλλά εκείνος που μετανοεί, αναγνωρίζει τα σφάλματά του, επιστρέφει στον Θεό και αγωνίζεται να οικειωθεί μαζί Του.

Ένα δεύτερο σημείο το οποίο υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του, είναι το ευαγγελικό χωρίο «Όμως μέντοι και εκ των αρχόντων πολλοί επίστευσαν εις αυτόν, αλλά δια τους Φαρισαίους ουχ ωμολόγουν, ίνα μη αποσυνάγωγοι γένωνται». Παρότι πολλοί άνθρωποι μέσα στην συναγωγή πίστευσαν ότι εκείνος ήταν ο «Χριστός», ο Μεσσίας σύμφωνα με τον προφητικό λόγο της Π.Δ., εν τούτοις φοβήθηκαν να ομολογήσουν τον Χριστό. Έτσι έπνιξαν μέσα τους την πίστη εις τον Ιησού Χριστό. Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι και στη σημερινή εποχή πολλοί άνθρωποι, ενώ βιώνουν την ελπίδα της πίστεως και της Αναστάσεως, φοβούνται να την ομολογήσουν, μήπως χλευασθούν ή χαρακτηρισθούν ως οπισθοδρομικοί και αντικοινωνικοί.

Ο κ. Νεκτάριος άσκησε κριτική στη σύγχρονη πραγματικότητα, σημειώνοντας ότι η λεγόμενη πρόοδος συχνά οδηγεί στην απαξίωση του ανθρωπίνου προσώπου και στην απομάκρυνση του ανθρώπου από την ελευθερία, την αλήθεια, τη δικαιοσύνη και την ειρήνη, τα οποία αποτελούν καρπούς του Αγίου Πνεύματος. Αντιθέτως, υπογράμμισε ότι ο νόμος του Θεού είναι ο μόνος αληθινός πνευματικός και ηθικός νόμος, ο οποίος οδηγεί τον άνθρωπο στην αγάπη, στην αληθινή κοινωνία με τους συνανθρώπους του και στην ενότητα με τον ίδιο τον Θεό.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά του για τη λειτουργική σύναξη και την κοινή προσευχή με τον λαό του Θεού, τονίζοντας ότι μέσα στη Θεία Ευχαριστία, επίσκοπος, κλήρος και λαός γίνονται ένα σώμα εν Χριστώ. Ευχήθηκε δε προς όλους ο αναστάσιμος χαιρετισμός να παραμένει βίωμα ζωής και πίστεως, καταλήγοντας με το «Χριστός Ανέστη».

Στο τέλος, ευχαρίστησε για ακόμη φορά τον π. Γεώργιο, και τον επαίνεσε για το πνευματικό και ποιμαντικό έργο που επιτελεί.

ΑΓ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΙΣ
ΧΣ
Ο ΩΝ
ΔΟΞΗΣ

